

Teresa Maria Rita Gravili

Itàlia / *Italia*

Cutrofiano

Passejant pels parcs de Barcelona

Quan vam decidir viatjar cap a Catalunya, jo no n'estava gaire convençuda. Estava preocupada pel meu fill que era petit i havia de marxar de la meva família i dels seus cosins que vivien al costat de casa nostra.

Però quan vam arribar aquí em va sorprendre veure l'atenció a la vegetació i el nombre de parcs reservats per a nens.

Tots tres caminàvem molt pels carrers de Barcelona per conèixer la ciutat i buscar un lloc on viure i el fet que podríem trobar a qualsevol lloc parcs per als nens ho va fer més fàcil. Paràvem sovint i el Pablo podia jugar, descansar i gaudir sense sentir el pes del camí.

M'agradava molt descobrir nous parcs com el de la Ciutadella, el dels Cactus, el Laberint d'Horta, etc.

Uns anys més tard ja estàvem instal·lats en un petit poble a prop de Barcelona. Aquell va ser de fet l'any de la sequera a Barcelona i totes les fonts estaven tancades. Passejava pels parcs amb la meva família i em sorprenia i m'entristia veure les fulles dels arbres gairebé arrugades, alguns arbusts secs i les fonts buides.

Afortunadament la situació es va resoldre.

Aquest ha estat un any plujós i cada vegada que sentia els barcelonins queixar-se de massa pluja els recordava aquell any de sequera i els deia: "Pensa, pensa, la primavera d'aquest any serà bonica i explosiva amb flors i natura!"